

A
J
N
G
E
L

S M I L J K A
P A V L O V I Ć
F O T O R E P O R T E R K A

Savjet galerije: Miroslav Gašparović, Darko Sačić i Zlatan Vrkljan
Savjetnik za Sloveniju: Ivo Prančić

Izdavač:
Zlati ajngel d.o.o. Varaždin
Gajeva 15, 42000 Varaždin
telefon: 042 212 702, info@ajngel.hr

Za izdavača: Darko Sačić
Urednik i dizajn kataloga: Darko Sačić
Predgovor: Marijan Špoljar
Priprema i tisak: TIVA Tiskara Varaždin
Naklada: 200 primjeraka

www.ajngel.hr

Baveći se preko 40 godina fotografskim poslom u nizu njemačkih novina i magazina Smiljka Pavlović stekla je zavidnu reputaciju među svojim kolegama i čitateljima, ali i kod galerijske publike u Njemačkoj, Nizozemskoj i Francuskoj. Samo u sredini u kojoj je rođena i u kojoj se formirala te u nacionalnoj fotografskoj arhivi o njoj se ništa nije znalo: nadajmo se kako će pokušaj da se s nekoliko izložaba i kritičkih zapisa predstavi ova izuzetna fotografska ličnost uroditi plodom i da će njezin rad biti prepoznat i signiran i u matičnoj kulturnoj sredini.

Smiljka Pavlović fotografski se formirala u sedamdesetim godinama prošloga stoljeća, u vrijeme postupnoga gubljenja primata fotografije pred naletom televizijske slike, a kasnije i svih digitalnih medija. To je vrijeme kada veliki novinski magazini – koji su funkcionirali kao sinteza teksta i slike – gube nakladu, a čitalačka se publika preusmjeruje prema regionalnim i lokalnim novinama. Upravo u takvim tiskovinama mlada Koprivničanka sa završenom fotografijom na zagrebačkoj Školi primijenjenih umjetnosti počinje raditi kao fotoreporterka, jedna od prvih žena u toj profesiji u Njemačkoj, da bi s vremenom stekla stalni angažman u dnevnim novinama i tjednicima čija je naklada dostizala, za naše uvjete, ogromnih 250.000 primjeraka. Pri takvoj širokoj recepciji logično je da je ime ove hrvatske fotoreporterke postalo poznato ne samo u lokalnim okvirima nego je njezino stalno prisustvo na izložbama njemačkih fotoreportera predstavljalo znatno širi proboj u profesionalnoj karijeri.

Radeći – kao što snimatelji u novinama uvijek rade – utilitarnu fotografiju koja ilustrira tekst ili dokumentarno bilježi neki događaj ona je ipak nastojala da njezine crno-bijele snimke nose u sebi više od objektivne informacije, da tumače scenu, ličnost ili zbivanje i iz nekog osobnog kuta. Redakcijske zadatke ova je fotografkinja mogla rješavati i logikom zanatske rutine i ispunjenjem onih primarnih profesionalnih standarda koje su urednici tražili. U principu, tako je i s bezbrojnom količinom novinskih fotografija koji časovito bilježe određeno vrijeme, događaje ili ličnosti da bi, nakon nekoliko dana, bile stare, neaktualne i zaboravljene vijesti. Svjedočeći vrijeme te fotografije ne svjedoče i njezin duh, a posebno ne predstavljaju interpretacije koje bi govorile i o njegovu autoru i o njegovu pogledu na motiv. Obe ove vrijednosti mogla je ostvariti samo kreativna osoba, fotoreporterka koja se neće (niti smije) odreći potrebe, zahtjeva i smisla svoga posla, ali ni potrebe da kvaliteta vizualne informacije nadvlada rezultat samo rutinski obavljenog i konvencijom definiranog posla. Da, dakle, ostane – kao što smo već jednom u povodu fotografija Smiljke Pavlović napisali – dokaz subjektivnog postupka i individualiziranog djelovanja, a da ne izgubi svoju informativnu funkciju i značenje u kompleksu novinske dokumentaristike.

Nastali najčešće kao rezultati profesionalnog zadatka, a ne produkti osobe koja teži takozvanoj umjetničkoj fotografiji ona ipak često uspijeva utkati i onu mjeru subjektivne, interpretativne kvalitete po kojima ih smatramo izrazitim autorskim produktima.

Mada novine vole i žive od spektakularnih, posebnih događaja (od prirodnih katastrofa, osobnih tragedija do popularnih ličnosti) ta su zbivanja i situacije manji dio svakodnevnog života: veći dio čini običnost, rutina zbivanja podalje od svake senzacije. Naći ondje gdje se „ništa ne zbiva“ zanimljivi motiv za čitatelja, zainteresirati ga nekim kontrastom, kontekstom ili referencom, nekom toplinom koja struji iz prizora ili, naprosto, ljepotom kadra umijeće je samo vrsnih majstora fotografije. Smiljka Pavlović nedvojbeno je jedna od njih.

Radene za novine njezine su fotografije nužno nosile i dnevnu aktualnost. Ako galerijski izloženim radovima nedostaje ta razina informativnosti i to vezivanje uz konkretno vrijeme i prostor, izložbena prezentacija sigurno donosi objektiviziranje njihove kvalitete.

B I O G R A F I J A

Rođena je 1951. godine u Koprivnici. Završila je foto smjer u Školi za primijenjenu umjetnost u Zagrebu. Krajem 1971. godine otišla je na rad u Njemačku i tamo je radila, kao jedna od prvih fotoreporterki u Njemačkoj, u nekoliko dnevnika, tjednika i magazina. Do umirovljenja 2014. godine radila je kod regionalnog izdavača Zeitung Verlags u Waiblingenu (u dnevniku s nakladom od 50.000 primjeraka i u tjedniku s nakladom od 250.000 primjeraka). Suradivala je i na više fotomonografija i sudjelovala na samostalnim i skupnim izložbama u Njemačkoj, Nizozemskoj i Francuskoj. Članica je Društva njemačkih fotoreportera. Živi u Reimshalden-Grunbachu u Njemačkoj.